

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/48/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7924201473
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7924201473.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore navrhovateľa A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. E., D. XXX/XX proti odporcovi F. C., nar. X.X.XXXX, G. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 14C/23/2024 z 19.4.2024

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (v ďalšom „súd prvej inštancie“, prípadne „súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý mu bol doručený 18.4.2024 a ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť nevstupovať do rodinného domu súp. č. XXX na pozemku parcely reg. „C“, parc. č. 1444/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 249 m², parc. č. 1444/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 231 m², parc. č. 1440/4 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 216 m² a na pozemky parc. č. 1443/2 - záhrada o výmere 367 m² a na parc. č. 1445 - záhrada o výmere 457 m², nehnuteľnosti nachádzajúce sa na ulici D. D. D. E., zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. D. E., obec D. E., H. I., vedený Okresným úradom Michalovce, katastrálny odbor (výrok I.) ako i zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu 18.4.2024, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť nepribližovať sa k jeho osobe na vzdialenosť menšiu ako 30 m s výnimkou priestorov súdu a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (výrok II.) a rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že odporcovi nárok na ich náhradu nepriznal (výrok III.).

2. V odôvodnení uviedol o.i., že navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že sú s odporcom podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností uvedených vo výrokovej časti I. tohto uznesenia, a to navrhovateľ v pomere 1/4 k celku a odporca v pomere 3/4 k celku., pričom v rodinnom dome súp. J. XXX uviedol, že býva toho času výlučne on, a to viac ako 15 rokov, spolu s maloletým synom K. L. C., nar. X.X.XXXX. Tvrdil, že 10.4.2024 o 11.20 hod. odporca preskočil riadne uzamknuté oplotenie rodinného domu, v ktorom navrhovateľ býva a pri vstupe do obydľia za prítomnosti dvoch ďalších osôb ho fyzicky napadol tak, že ho udrel päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho navrhovateľ spadol, z ruky mu vypadol mobilný telefón a utrpel poranenia v oblasti tváre a krku. Odporca aj odcudzil bezpečnostné kľúče od vstupných bezpečnostných dverí, ktoré práve v tom čase pracovníci spoločnosti ADLO Investičná s.r.o. montovali. Pracovníci spoločnosti ADLO následne po jeho fyzickom napadnutí opustili pozemok, pričom im otvoril uzamknutú bránu a v momente, keď ju chcel po výjazde motorového vozidla z pozemku zavrieť, ho odporca fyzicky odhodil a z vnútornej strany pozemku visiaticim zámkom uzavrel bránu tak, že navrhovateľ zostal na ulici a nemohol sa dostať na pozemok. Konanie odporcu, uviedol, že zaznamenal na obrazový záznam mobilným telefónom, ktorý záznam je pripravený predložiť súdu do dvoch hodín odo dňa vyzvania. Navrhovateľ ihneď privolať políciu a urobil oznámenie o fyzickom napadnutí a vyhladal lekárske ošetrenie v nemocnici v Kráľovskom Chlmci. V dôsledku úderu do tváre

tvrdil, že má trpnutie tváre a bolesti krku. Tvrdil, že odporca je násilnej povahy a v minulosti už bol postihnutý a uznaný vinným za obdobný skutok, a to právoplatným rozhodnutím Okresného úradu Michalovce č. spisu OU-MI-OVVS-2023/002634-004 z 12.10.2023. Argumentoval, že podľa neho, keď sú deti svedkom domáceho násillia, tak je na nich páchané psychické násillie. Rastie nebezpečenstvo, že sa v budúcnosti stanú obeťou či samé násilníkom, a preto má obavy z ďalších možných atakov odporcu. Naposledy došlo k jeho fyzickému napadnutiu odporcom 25.9.2022, utrpel vtedy poranenia, za ktorý skutok bol odporca uznaný vinným. Mal za to, že fyzické násillie odporcu sa bude opakovať a keďže takéto násillie poškodzuje fyzický, psychický i spoločenský vývin detí, domáhal sa nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd odporcovi zakázal vstúpiť do rodinného domu v ktorom býva so svojim dieťaťom, a to z dôvodu násilného správania odporcu, ktoré sa stupňuje. Uviedol, že na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 2C/40/2023 sa vedie konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, odporca však nerešpektuje jeho súkromie a fyzicky ho napáda v jeho obydli, a to aj v prítomnosti tretích osôb. Aj napriek právoplatným rozhodnutiam v priestupkovom konaní opakovane porušuje jeho domovú slobodu, násillie vstupuje do jeho obydli, poškodzuje jeho majetok a fyzicky na neho útočí. Je teda zrejmé, že samotné trestné a priestupkové konania nemajú vo vzťahu k odporcovi žiaden význam a nie sú spôsobilé odradiť ho od opakovania tohto protiprávneho konania, keďže sa odporca aj po právoplatnom uznaní za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustil ďalšieho protiprávneho konania. Za jediný účinný prostriedok mal vydanie neodkladného opatrenia.

Súd vychádzal z listinných dôkazov predložených navrhovateľom spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a to z: LV č. XXXX pre kat. úz. D. E., potvrdenia o pobyte z 29.11.2023 a rodného listu z 11.2.2022 týkajúcich sa maloletého syna navrhovateľa, rozhodnutia Okresného úradu Michalovce č. spisu OU-MI-OVVS-2023/002634-004 z 12.10.2023, potvrdenia OO PZ D. E. z 10.4.2024, lekárskeho správ z 10.4.2024 a 12.4.2024 a dvoch kópií fotografií, s ktorými sa súd oboznámil. Okrem toho lustráciou v registri okresného súdu súd zistil, že: pod sp. zn. 2C/15/2023 je vedené konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporcovi nevstupovať do predmetných nehnuteľností a uloženia povinnosti nepribližovať sa k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 30 m, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené, pod sp. zn. 17C/66/2023 bolo vedené konanie o neodkladnom opatrení, ktorým sa navrhovateľ rovnako domáhal uloženia povinnosti odporcovi nevstupovať do predmetných nehnuteľností a uloženia povinnosti odporcovi nepribližovať sa k nemu - navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 30 m, ktorý návrh bol uznesením č.k. 17C/66/2023-117 z 15.11.2023 zamietnutý a ktoré rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach 3Co/176/2023-366, 3NcC/18/2023 z 5.1.2024a stalo sa právoplatným 19.1.2024.

Súd po preskúmaní návrhu a oboznámení sa so spisovým materiálom, na základe ustanovení § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e/ a h/, § 328 ods. 2 veta druhá, § 329 ods. 1 veta prvá a ods. 2 a § 330 ods. 1 CSP, ktoré citoval, dospel k záveru, že návrh je nedôvodný a navrhovateľovi nie je možné priznať právnu ochranu. Podmienkou pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť situácie vyžadujúcej neodkladné riešenie veci v záujme predchádzania vzniku možnej poruchy v právnom vzťahu. Účelom neodkladného opatrenia je rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Pri nariadení neodkladného opatrenia si potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyžaduje aspoň osvedčenie danosti nároku uplatňovaného navrhovateľom a zároveň osvedčenie bezprostrednej ujmy, ktorá by hrozila, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Navrhovateľ musí existenciu a dôvody ujmy dostatočne spravdepodobniť. Súd konštatoval, že nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana a skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP v danom konaní neboli osvedčené.

Navrhovateľ síce predložil lekárske správy z 10.4.2024 a 12.4.2024, avšak z nich nie je žiadnym spôsobom osvedčené, že navrhovateľ bol napadnutý práve odporcom tak, ako to uviedol v návrhu, pričom nimi nebolo ani osvedčené, kto prípadný konflikt, v prípade, že sa aj stal, vyvolal a že navrhovateľa ohrozoval práve odporca. Toto nemal súd osvedčené ani predloženým potvrdením H. M. D. E. z 10.4.2024, ktorým len bolo potvrdené oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu bez uvedenia akýchkoľvek konkrétnych údajov, opísaného skutku a osoby, ktorá sa mala prípadného priestupku dopustiť. Navrhovateľ predložil aj rozhodnutie Okresného úradu Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. spisu OU-MI-OVVS-2023/002634-004 z 12.10.2023, ktorým bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch, avšak uviedol súd, že toto rozhodnutie neosvedčuje, že by sa odporca práve dňa 10.4.2024 dopustil konania tak, ako to uviedol navrhovateľ a že je odporca dôvodne podozrivý z násillia. Ani z fotografií, ktoré predložil navrhovateľ, nemal súd osvedčené akékoľvek

agresívne správanie nielen odporcu, ale ani žiadnej inej osoby, nakoľko na nich nič také nie je zachytené. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu uviedol, že disponuje obrazovo-zvukovým záznamom, konštatoval súd, že k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tento záznam nepredložil dôvodiac technickými príčinami, avšak súd mal za to, že tieto mohol od 10.4.2024 odstrániť, keďže v návrhu uviedol, že v prípade potreby ho vie predložiť do 2 hodín od vyzvania.

Poukážuc na to, že úlohou neodkladného opatrenia navrhovaného druhu je eliminovať kontakt páchatel'a s obeťou a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálne vzniknutý stav, uzavrel, že z obsahu spisu, ako aj zistených konaní vedených na okresnom súde pod sp. zn. 2C/15/2023 a 17C/66/2023 je zrejmé, že vzťahy navrhovateľa a odporcu sú dlhodobo vážne narušené a rozvrátené, no táto skutočnosť nepostačuje na nariadenie neodkladného opatrenia v znení, v akom ho požadoval navrhovateľ, čo by malo za následok vylúčenie odporcu ako spoluvlastníka domu v rozsahu 3, z jeho užívania. V danom prípade ide o „dlhodobý konfliktný vzťah“ medzi stranami, ktorý nevyžaduje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle tohto zákonného ustanovenia zamietol.

Pokiaľ išlo o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, dospel súd na základe tvrdení navrhovateľa a predložených listinných dôkazov s prihliadnutím na zmysel požadovaného neodkladného opatrenia k záveru, že ani v tomto prípade navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, pretože nemal osvedčené, že by konaním zo strany odporcu došlo k ohrozeniu jeho telesnej alebo duševnej integrity práve tak, ako to vyžaduje § 325 ods. 2 písm. h/ CSP. Navrhovateľ nespĺnil ani podmienku osvedčenia existencie naliehavej potreby neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu, nakoľko v predmetnom prípade nejde o stav bezprostredne hroziacej ujmy a stav, ktorý vyžaduje neodkladnú úpravu vzťahov, keďže tento stav trvá minimálne od 18.10.2022, čo súd zistil z konania sp. zn. 17C/66/2023, pričom navrhovateľ sa tento stav nesnažil riešiť trvalo do budúcnosti, ale naopak, práve odporca, podľa zistenia súdu podal 14.6.2023 návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti opísanej vo výroku tohto uznesenia.

Súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, a to podľa § 255 ods. 1 CSP, avšak úspešnému odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia žiadne trovy nevznikli.

3. Proti uzneseniu včas podal odvolanie navrhovateľ a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, teda mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietol, že sa súd v uznesení vôbec nevyjadril k jeho argumentácii, ktorou poukázal na násilné správanie odporcu, ktorý sa priznal k násilnému správaniu voči navrhovateľovi už v predchádzajúcom konaní, „ktoré navrhovateľ priložil aj predchádzajúce násilné správanie odporcu sa ani neodvolal proti rozhodnutiu Okresného úradu Michalovce“. Uviedol, že toto jeho tvrdenie predstavuje samotnú podstatu, a to predchádzajúce násilné správanie odporcu, čo však konajúci súd vôbec nevyhodnotil a nezaoberal sa touto skutočnosťou, že ide o osobu násilnej povahy.

V súvislosti s konštatovaním súdu, že pri nariadení neodkladného opatrenia si potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyžaduje aspoň osvedčenie danosti nároku uplatňovaného navrhovateľom a zároveň osvedčenie bezprostrednej ujmy, ktorá by hrozila, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo, navrhovateľ tvrdil, že jednoznačne a preukázateľne pravdivo opísal a osvedčil naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Okamžite podal oznámenie na príslušnom policajnom oddelení, o čom predložil súdu potvrdenie. Namietol, že nemôže byť na jeho ťarchu ako oznamovateľa, že polícia nevydáva zápisnicu o výsluchu poškodeného, ale obdržal len potvrdenie o urobení oznámenia na H. M. D. E. ihneď po skutku. Predložil aj lekárske správy, kde vyšetrojúci lekár uviedol, že navrhovateľ utrpel poranenia, ktoré vyžadujú PN cca 7 dní, I. A. ďalej popísal a uviedol, že ide „povrchové poranenia inej časti hlavy“, že bol „inzultovaný“. Zranenie, podľa lekára bolo spôsobené bitkou, uviedol navrhovateľ. Neurológ I. D. N. uviedol, že „pacient 10.4.2024 napadnutý bratom dostal úder rukou do pr. polovice tváre v bezvedomí nebol bez nausey a vomitu ošetrovaný na chir. amb. t. č. udáva trpnutie tváre“. Dodal, že za všetko čo je uvedené v lekárskej správe nesie plnú zodpovednosť lekár a pacient, resp. poškodený v ambulancii nemá možnosť ovplyvniť a zasahovať do stanovenia diagnózy. Mal za to, že súd vôbec nerešpektoval tieto lekárske správy a nálezy, pričom jednoznačne lekár uviedol rozsah poranenia a dobu trvania liečby cca 7 dní. Súd nevzal tieto správy do úvahy a ani sa s nimi nevyporiadal pri rozhodovaní, iba skonštatoval ich obsah, napriek tomu, že je v týchto lekárskejších správach uvedené, že bol fyzicky napadnutý a utrpel poranenia, čo deklarovali dvaja lekári, tak chirurg ako aj neurológ. Mal na základe

týchto lekárskejších správ za jednoznačné, že bol dňa 10. apríla 2024 napadnutý bratom, odporcom a utrpel poranenia s dĺžkou liečenia cca 7 dní. Mal za nepochopiteľné, že súdu prvej inštancie nestačili.

Dodal, že obrazový záznam alebo obrazovo-zvukový záznam nie je zákonnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia. Súčasne však uviedol, že celý skutok fyzického napadnutia zaznamenával na svoj mobilný telefón a vyhotovil o násilnom správaní a ublížení na zdraví záznam, ktorý predkladá ako dôkaz na nosiči informácií v prílohe odvolania. Mal za nepochybné, že ho odporca fyzicky napadol a udrel do oblasti tváre v dôsledku čoho spadol na zem a utrpel poranenia.

Argumentoval, že splnil všetky podmienky na vydanie a nariadenie neodkladného opatrenia, naliehavosť, fyzické násilie, osvedčil dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy.

Za nesprávne právne posúdenie veci mal aj to, že súd mal preukázateľne k dispozícii už predchádzajúce agresívne a násilné správanie odporcu a jeho predchádzajúce fyzické napadnutie navrhovateľa, čo vyplýva z rozhodnutia Okresného úradu Michalovce číslo spisu OU-MI - OVVS - 2023/002634 - 004 z 12.10.2023, ktoré je právoplatné. V tomto rozhodnutí je uvedené odporcovo predchádzajúce násilné správanie voči navrhovateľovi, kedy priamo pred službukonajúcimi príslušníkmi polície ho odporca fyzicky napadol, za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tak, že 25. septembra 2022 okolo 12.30 hod. v prevádzke pohostinstva E. O. P. D. XX D. D. E. fyzicky napadol svojho brata A. B. C. tým spôsobom, že ho jeden krát udrel rukou do oblasti tváre bez spôsobenia zranenia, čím tak iným hrubým správaním úmyselne narušil občianske spolunažívanie na blízkej osobe. Mal za zjavné, že odporca sa nedokáže kontrolovať, je agresívny a nepredvídateľný, pričom však „vyššie uvedené“ súd v uznesení neuviedol a nevyhodnotil, označil preto postup súdu za arbitrárny a v rozpore s požiadavkou odôvodnenia rozhodnutia.

Napadol, že v uznesení nie je ani odpoveď na to, prečo by mal byť svedkom násilného konania a fyzického napadnutia maloletý syn navrhovateľa, o ktorom tvrdil, že nepochybne žije a býva v obydli s ním a toho času má iba dva roky, o čom predložil súdu potvrdenie o pobyte a rodný list.

Vyslovil presvedčenie, že ak by sa súd riadne oboznámil s vykonaným dokazovaním a týmto sa podrobne zaoberal v odôvodnení uznesenia, dospel by k záveru o preukázaní dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia.

Tvrdil, že napriek právoplatným rozhodnutiam v priestupkovom konaní odporca opakovane porušuje domovú slobodu navrhovateľa, násilne vstupuje do jeho obydli, poškodzuje jeho majetok a fyzicky naň útočí. Samotné trestné a priestupkové konania nemajú vo vzťahu k odporcovi žiaden význam a nie sú spôsobilé odradiť ho od opakovania tohto protiprávneho konania, keďže sa odporca dopustil ďalšieho protiprávneho konania aj potom, čo bol právoplatne uznaný za vinného zo spáchania priestupku. Jediným účinným prostriedkom tak preto ostáva vydanie neodkladného opatrenia, ktorého vydania sa navrhovateľ domáha. Mal za to, že súd napriek podrobnej citácii zákonných ustanovení ako aj ich ustáleného výkladu, vyžadoval od neho nielen osvedčenie, ale dôsledné preukázanie násillia a to navyše až do tej intenzity, aby preukázaný úmysel odporcu púšťať sa násillia aj v budúcnosti. Žiadal preto konajúci súd o poskytnutie ochrany pred agresívnym konaním odporcu, ktoré v konaní osvedčil. Za najpodstatnejší označil fakt, že odporca už bol právoplatne uznaný vinným za fyzické napadnutie navrhovateľa, pričom sa opakovane dopúšťa násillia voči nemu.

Uviedol, že v návrhu odôvodnil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia nielen opakovanými a trvajúcimi fyzickými a psychickými atakmi odporcu na jeho osobu, ale i konštantným ničením nielen majetku v podielovom spoluvlastníctve strán sporu, ale aj majetku samotného navrhovateľa, ktoré dokumentoval technickými prostriedkami na zaznamenávanie obrazu a zvuku a podanými trestnými oznámeniami. O poškodení jeho majetku (majetku navrhovateľa) svedčí ukončené správne konanie na Okresnom úrade Michalovce, Odbor Všeobecnej vnútornej správy, č. OU-MI-OVVS-2024/001407-017 zo 17. apríla 2024, kde ho správny orgán upovedomuje, aby sa vyjadril pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom a k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhol doplnenie. Uviedol, že ide o skutok, ktorého sa mal dopustiť odporca tým, že 5.1.2024 v čase okolo 9.40 hod. vo D. E. O. D. P. J. XXX/XX mal pri prechádzaní po miestnosti prejsť po tapete na stenu, ktorá bola v tom čase v danej miestnosti rozložená, v dôsledku čoho ju mal poškodiť, čím takto úmyselne poškodením cudzej veci spôsobil škodu na majetku vo výške 39 eur. Ďalšieho skutku sa dopustil odporca 10.4.2024, kedy poškodil a ukradol krycie fólie z celkovo 2 okien a 3 terasových dverí. Uviedol, že podal oznámenie na príslušnom M. H. M. E., o urobení ktorých označil dôkazy. Ďalej uviedol, že toho istého skutku sa odporca dopustil opakovane 22.4.2024, kedy neoprávnene vošiel do obydli navrhovateľa a tam poškodil a ukradol krycie fólie z celkovo 2 okien a 3 terasových dverí.

Namietol, resp. nesúhlasil so závermi súdu v odsekoch 38. a 41. odôvodnenia uznesenia, kde súd označil vzťahy navrhovateľa a odporcu za dlhodobu vážne narušené a rozvrátené, avšak nepostačujúce na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení, odvolajúc sa na konania vedené na okresnom súde pod sp. zn. 2C/15/2023 a 17C/66/2023. Dôvodil, že to, že je na súde vedené konanie vo veci zrušenia a vyporiadania sporných nehnuteľností (zrejme správne podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam – poznámka odvolacieho súdu) neznamená, že odporca môže násilným spôsobom fyzicky napádať navrhovateľa v jeho obydli a na pozemku. Mal za to, že súd nemôže iným konaním vedeným o vyporiadanie sporných nehnuteľností (2C/40/2023) bagatelizovať iné súdne konanie, ktoré sa týka fyzického a psychického násillia odporcu a fyzického napadnutia navrhovateľa, o čom svedčí aj obrazovo-zvukový záznam z 10.4.2024. Napadol záver súdu, ktorý v odseku 41. odôvodnenia konštatoval, že v predmetom prípade nejde o stav bezprostredne hroziacej ujmy a stav, ktorý vyžaduje neodkladnú úpravu vzťahov, keďže tento stav trvá minimálne od 18.10.2022, čo zistil z konania sp. zn. 17C/66/2023, ktorý stav sa navrhovateľ nesnažil riešiť trvalo do budúcnosti, ale naopak, práve odporca podal 14.6.2023 návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Označil toto tvrdenie súdu za nepravdivé a zavádzajúce. Opäť poukázal na to, že ho odporca priamo pred dvomi svedkami fyzicky napadol, udrel päšťou do tváre, v dôsledku čoho utrpel poranenia uvedené v lekárskech správach, ktoré súdu riadne predložil. Uviedol, že v skutočnosti to bol práve on, ktorý sa viackrát snažil sporné nehnuteľnosti vyriešiť zmierlivým spôsobom mimosúdne, poukázal v tej súvislosti na predžalobnú výzvu na uzatvorenie mimosúdnej dohody z 26.3.2023. Uviedol, že odporca už dňa 25.9.2022 vstúpil do vedľajšej budovy rodinného domu a priamo pred policajtmi, ktorí boli privolaní naňho zaútočil, udrel ho päšťou do tváre, v dôsledku čoho utrpel drobné poranenia. Toto konanie je odstúpené a odovzdané na priestupkové konanie pod č. ČVS: ORP-856-VK-MI-2022 na Okresný úrad Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupku, dodal, že rozhodnutie je právoplatné a odporca sa ku skutku priznal. Označil dôkaz, a to stranu č. 3 uznesenia Okresného súdu Trebišov 2C/15/2023 a rozhodnutie Okresného úradu Michalovce z 12.10.2023 sp.zn. OU-MI-OVVS-2023/002634/004. Ďalšie násilné konanie a fyzické napadnutie navrhovateľa odporcom je vedené na Okresnom úrade Michalovce pod č. OU-MI-OVVS-2024/00335-004, ktorého sa dopustil obvinený z priestupku F. C. 16.1.2023 v rodinnom dome č. XX O. P. D. D. E. v čase o 12.31 hod. tým, že mal kopnúť do dverí, ktoré sa otvárajú z dvora do suterénu, následkom čoho navrhovateľ spadol zo schodov, utrpel zranenia, ktoré si podľa znaleckého posudku vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti 9 dní, čím tak mal odporca úmyselne narušiť občianske spolunažívanie na blízkej osobe drobným ublížením na zdraví. Na preukázanie označil ako dôkaz predvolanie svedka z 20.3.2024 k označenému číslu konania. Uviedol, že Okresný súd Trebišov vydal 9.3.2023 neodkladné opatrenie a nariadil odporcovi, aby nevstupoval do rodinného domu a nepribližoval sa k navrhovateľovi, a to uznesením pod sp. zn. 2C/15/2023. Výrokom III. tohto uznesenia uložil súd navrhovateľovi povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podať žalobu vo veci samej. Tvrdil, že pripravil podklady a návrh na súd, objednal znalca na zistenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností a zaplatil znalecký posudok č. 59/2022 z 13.9.2022, kde zadávateľom je práve on - navrhovateľ. Teda urobil všetko preto, aby sporné nehnuteľnosti sa vyriešili zmierlivým spôsobom. Odporca keď toto videl, ho predbehol a podal svoj návrh na súd, a teda navrhovateľ už nemohol podať pre prekážku litispendencie ďalší návrh. Nemôže si však súd nesprávne vykladať, že odporca mal záujem vyriešiť sporné nehnuteľnosti, keďže všetko preto urobil práve navrhovateľ, o čom svedčí predžalobná výzva i znalecký posudok.

Vzhľadom na všetko uvedené argumentoval, že potreba bezodkladne upraviť pomery je daná a preukázaná, a teda došlo k splneniu podmienky v zmysle § 323 ods. 1 CSP. Za danej situácie sa obáva o svoje zdravie, zdravie svojej rodiny a majetok, ktorý aj napriek tomu, že je v podielovom spoluvlastníctve sporových strán, spravuje a zveľaďuje výlučne on. Mal za nepochybné, že hodnoverne preukázal opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia, a to, že zo strany odporcu nedochádza len k fyzickým a psychickým atakom na jeho osobu, resp. na jeho rodinu, ale aj k úmyselnému ublíženiu na zdraví. Nariadením neodkladného opatrenia by došlo k žiadúcemu dočasnému riešeniu už tak hraničiacej situácie, do akej sa navrhovateľ správaním odporcu dostal. Vzhľadom na pretrvávajúce zásahy odporcu do súkromia navrhovateľa, a to do jeho osobnej sféry mal za to, že nariadenie neodkladného opatrenia je jediným možným riešením situácie medzi sporovými stranami.

Mal za to, že sa súd v uznesení nevyporiadal s dôkazmi a tvrdeniami navrhovateľa, riadne svoje rozhodnutie neodôvodnil a jeho závery vo vzťahu k platnej právnej úprave a judikatúre mal za neudržateľné.

Navrhol, aby okresný súd postupom podľa § 376 CSP vyhovel odvolaniu v celom rozsahu a nariadil neodkladné opatrenie, alternatívne navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolaniu v celom rozsahu vyhovel

a v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie v rozsahu uvedenom v návrhu.

4. K odvolaniu pripojil fotokópie listinných dôkazov predložených už spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia: lekársku správu z neurologického vyšetrenia dňa 12.4.2024, lekársku správu o vyšetrení v ÚNZ – Nemocnica s poliklinikou n.o. Kráľovský Chlmec dňa 10.4.2024, potvrdenie o pobyte maloletého K. L. C., nar. X.X.XXXX z 29.11.2023, prihláseného na prechodný pobyt od 29.11.2023 do 29.11.2028 na adrese predmetnej nehnuteľnosti

Okrem toho predložil predžalobnú výzvu na uzatvorenie mimosúdnej dohody z 26.3.2023, ktorú vyhotovil navrhovateľ, adresoval odporcovi na zmierlivé vyriešenie veci v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v kat. úz. D. E., doručku o doručení písomnosti navrhovateľa (výzvy) odporcovi dňa 30.3.2023, výpis z LV č. XXXX pre kat. úz. D. E., fotokópiu titulnej strany znaleckého posudku č. 59/2022 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty rozostavanej stavby rodinného domu Q. J. XXX na parc.č. 1444/1 a 1442/2 s príslušenstvom a pozemkami, postaveného na ul. D. J. XX a stavby rodinného domu Q. J. XXX na parc.č. 1441 s príslušenstvom a pozemkami postaveného na P. D. J. XX, kde ako zadávateľ je označený navrhovateľ, fotokópiu faktúry, ktorou znalkyňa C. K. M., Michalovce vyúčtovala navrhovateľovi ako zadávateľovi dňa 13.2.2023 odmenu a náhradu za stratu času určenú dohodou vo výške 300 eur, fotokópiu príjmového pokladničného dokladu z 13.2.2023, ktorou C. K. M., I., IČO: XX XXX XXX potvrdila prijatie od navrhovateľa sumy 300 eur za vypracovanie ZP 59/22. Okrem toho predložil potvrdenie OR PZ v Michalovciach, odbor poriadkovej polície, H. M. D. E. o podaní dňa 13.4.2024 dvoch oznámení, ktoré sú vedené pod sp.č. ORPZ-MI-OPP6-110/2024-P a ORPZ-MI-OPP6-111/2024-P týkajúcich sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a potvrdenie OR PZ v Michalovciach, odbor poriadkovej polície, H. M. D. E. z 22.4.2024 o podaní oznámenia navrhovateľom o priestupku proti majetku za krádež krycích fólií z celkovo 2 okien a 3 terasových dverí, predvolanie Okresného úradu Michalovce z 20.3.2024, ktorým bol predvolaný ako svedok na deň 10.4.2024 na Okresný úrad Michalovce na pojednávanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť obvinený z priestupku F. C. 16.1.2023 v rodinnom dome č. XX O. P. D. D. E. tým, že mal kopnúť do dverí, ktoré sa otvárajú z dvora do suterénu, svedok mal spadnúť zo schodov, mal utpieť zranenia vyžadujúce si podľa znaleckého posudku dobu liečenia a práceneschopnosti 9 dní, čím tak mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie na blízkej osobe drobným ublížením na zdraví, potvrdenie OR PZ v Michalovciach, odbor poriadkovej polície, H. M. D. E. z 10.4.2024 o tom, že navrhovateľ urobil oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vedené pod č. ORPZ-MI-OPP6-106/2024-P, fotokópiu pokladničného dokladu z 5.4.2024 vyhotovenú Böllöni, s.r.o. Kapušianske Kľačany, na ktorej vyznačil zakúpenie fólií 2 ks celkom za sumu 4,90 eura a 1 ks fólie za 1,98 eura, obrazovú snímku (č.l. 90), výpoveď svedka M. E., bytom I. R. XX/X, S., ktorý vypovedal o tom, že 5.1.2024 pomáhal navrhovateľovi s lepením tapiet na stenu do detskej izby, pričom po jeho odchode počas práce svedka prišiel k nemu F. C., ktorý napriek tomu, že musel vidieť že na zemi sú rozložené tapety, ktoré sa svedok chystal nalepiť, po nich aj tak nohami prešiel a to aj napriek upozorneniu svedka, že môže dôjsť k ich poškodeniu, svedka následne o pár dní kontaktoval navrhovateľ, či mu pomôže svedok dolepiť do detskej izby tapety s tým, že tapety po ktorých F. C. prešiel boli poškodené a preto musel kúpiť nové, výpoveď navrhovateľa na ústnom pojednávaní dňa 9.4.2024, ktorý ako poškodený trval na náhrade spôsobenej škody, ktorú mu spôsobil konaním F. C. tým spôsobom, že poškodil tapetu na stenu a to uplatnil si náhradu škody 39 eur, o čom predložil faktúru o zaplatení tejto ceny spoločnosti IMPOL TRADE s.r.o., vypovedal o poškodení tapiet zhodne so svedkom M. E. a ako dôkaz doložil 2 ks USB kľúčov so zvukovo-obrazovým záznamom a dvomi obrazovými snímkami, ktoré sú v súdnom spise založené v prílohovej obálke na č. I. 96.

5. Dňa 7.5.2024 navrhovateľ/odvolateľ doplnil svoje podanie odvolania a uviedol, že 3.5.2024 prevzal upovedomenie z H. M. D. E. o tom, že všetky jeho podania boli vyhodnotené ako dôvodné a boli odstúpené na Okresný úrad Michalovce na prejednanie priestupku. Ide o upovedomenia OR PZ v Michalovciach, Odbor poriadkovej polície, H. M. D. E., všetky z 25.4.2024, ktorými bol navrhovateľ upovedomený, že vo veci priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré boli ním oznámené 13.4.2024, 13.4.2024 a 2.4.2024 boli uvedené veci - priestupky predložené podľa § 60 ods. 3 písm. d/ zákona o priestupkoch na vybavenie na Okresný úrad Michalovce.

6. Odporca na základe výzvy odvolacieho súdu doručenej mu v zmysle § 329 ods. 1 veta druhá CSP, doručil vyjadrenie, v ktorom označil návrh navrhovateľa za nedôvodný. Uviedol, že ide v poradi už o jeho štvrtý návrh na neodkladné opatrenie voči jeho osobe, pričom všetky návrhy boli zamietnuté, nakoľko

boli neopodstatnené. Navrhovateľ robí všetko preto, aby vyvlastnil majetok pre seba a nerešpektuje podielové spoluvlastníctvo. Bez súhlasu väčšinového vlastníka robí na stavbe rodinného domu stavebné úpravy napriek tomu, že nehnuteľnosť je predmetom súdneho konania. Uviedol, že viackrát upovedomil príslušné orgány o tom, že nehnuteľnosť nie je skolaudovaná a navrhovateľ ju napriek tomu využíva na bývanie a jeho - odporcu nechce vpustiť ani na dvor. Neustále vymieňa zámky a odporca namietol, že už druhý rok nemá kľúče od vlastnej nehnuteľnosti.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 a § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 a § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel pritom k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, rozhodnutie je vecne správne, a preto ho ako také podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia,

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. V preskúmvanej veci sa navrhovateľ návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu prvej inštancie 19.4.2024 domáhal, aby súd uložil povinnosť odporcovi nevstupovať do rodinného domu nachádzajúceho sa vo D. E. O. D. P., súp. č. XXX na pozemku parc. č. 1444/1, 1444/2, 1440/4, ako i nevstupovať na pozemky parc. č. 1443/2 a 1445-záhrady, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. D. E., ako i sa domáhal, aby súd uložil povinnosť odporcovi nepribližovať sa k jeho osobe na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom sú jednak súrodencami, ide o jeho brata a súčasne sú s odporcom podieloví spoluvlastníci tých nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým žiadal uložiť odporcovi povinnosť do nich, resp. na ne nevstupovať, a to navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/4 a odporca v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 3/4. Dôvodil, že v rodinnom dome súp. č. XXX býva toho času výlučne len on, viac ako 15 rokov, spolu s maloletým dvojročným synom, ktorého rodný list predložil, ako i predložil potvrdenie o prechodnom pobyte maloletého na adrese D. Q.. J. XXX/XXXXXXXXXX J. XX D. D. E., časovo vymedzené na obdobie od 29.11.2023 do 29.11.2028. Tvrdil, že dňa 10.4.2024 odporca preskočil oplotenie rodinného domu, priblížil sa nemu, prítomnému v tom čase pri zamestnancoch (dvoch) firmy ADLO montujúcich bezpečnostné vstupné dvere a fyzicky ho napadol, udrhel päťou do tváre tak, že až spadol, utrpel poranenia v oblasti tváre a krku, odporca odcudzil kľúče od vstupných bezpečnostných dverí, ktoré sa osádzali a napokon ho - navrhovateľa vymkol z pozemku, na ktorom sa rodinný dom nachádza, keď navrhovateľ otvoril vstupnú bránu, aby umožnil odísť zamestnancom firmy ADLO autom, ktorým parkovali na pozemku. Uvedené, tvrdil, že zaznamenal mobilným telefónom na obrazový záznam, ktorý predložil na USB kľúči/nosiči spolu s odvolaním. Privolať políciu, urobil oznámenie o fyzickom napadnutí a vyhľadal lekárske ošetrenie v nemocnici v E. N.. Tvrdil, že odporca je násilník, ktorý už v minulosti bol uznaný za vinného za obdobný skutok, odkázal na právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Michalovce z 12.10.2023. Argumentoval, že keď sú deti svedkom domáceho násilia, je na nich páchané psychické násilie. Aj preto, keďže býva v dome s maloletým synom, má obavu z ďalších možných útokov odporcu. Naposledy ho odporca fyzicky napadol 25.9.2022, za ktorý skutok bol uznaný vinným. Tvrdil, že správanie odporcu je nevyspytateľné a stupňuje sa, násilne vstupuje do obydlija, porušuje jeho domovú slobodu, poškodzuje jeho majetok a fyzicky naňho útočí, pričom ho neodrádzajú ani trestné, resp. priestupkové konania. Zmienil sa, že si je vedomý, že jediným rozumným a rýchlym riešením je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a uviedol, že sa vedie konanie na okresnom súde pod sp. zn. 2C/40/2023, avšak odporca nerešpektuje jeho súkromie. Žiadal nariadiť neodkladné

opatrenie do právoplatného skončenia konania vo veci samej, avšak konanie, do ktorého skončenia by malo neodkladné opatrenie trvať, neoznačil ani iným spôsobom nevymedzil. V petite formuloval, aby mu súd uložil povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadenie neodkladného opatrenia podať žalobu vo veci samej, ktorú opäť neidentifikoval, o akú žalobu by malo ísť.

13. Ak by malo ísť o konanie vedené na okresnom súde vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva medzi odporcom ako žalobcom a navrhovateľom ako žalovaným pod sp. zn. 2C/40/2023, do skončenia ktorého by malo prípadne (podľa a na základe návrhu navrhovateľa) nariadené neodkladné opatrenie trvať, čo by podľa odvolacieho súdu mohlo byť opodstatnené, potom návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia mal smerovať do označeného predmetného konania sp. zn. 2C/40/2023, ktoré sa už vedie, ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uplatnený počas konania.

Odvolací súd zastáva názor, že žiadnym iným spôsobom než zrušením a vyporiadaním ich podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, nie je možné dosiahnuť trvalú úpravu vzťahov navrhovateľa a odporcu.

V prípade nariadenia neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie a vymedzenia jeho trvania do právoplatného skončenia konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vedeného pod sp. zn. 2C/40/2023, išlo by o jeho nariadenie nezákonným sudcom.

14. Súd prvej inštancie sa otázkou trvania neodkladného opatrenia nezaoberal, keďže napadnutým uznesením návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, odôvodniac to tým, že v danom prípade neboli osvedčené také okolnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu okamžitého zásahu súdu formou neodkladného opatrenia, keďže navrhovateľ dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia neosvedčil.

15. Odvolací súd, prejednávúc podané odvolanie navrhovateľa proti napadnutému uzneseniu, vychádzajúc z obsahu spisu, dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ako ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebolo osvedčené splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, preto je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považovať za vecne správne, čo viedlo k postupu odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 1 CSP a k jeho potvrdeniu.

16. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správne právne závery, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, a svoje rozhodnutie správne a dostatočným spôsobom odôvodnil. S týmto odôvodnením napadnutého uznesenia sa odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje a naň odkazuje.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa, že rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil naplnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že odporca sa vo vzťahu k nemu dopúšťa fyzického násillia, avšak ako navrhovateľ neodkladného opatrenia, o ktorom je súd (v prípade neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP) povinný rozhodnúť do 24 hodín, vychádzajúc len zo skutočností udávaných a osvedčených navrhovateľom neodkladného opatrenia, existenciu takých okolností, ktoré by vydanie rozhodnutia v ním požadovanom znení odôvodňovali, neosvedčil. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že navrhovateľ neosvedčil ním tvrdené násillie zo strany odporcu takého stupňa intenzity, ktorá by odôvodňovala tento operatívny a okamžitý zásah súdu. Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní poukazoval a namietal, že tieto okolnosti osvedčil dôkazmi, a to trestným oznámením a lekáorskými správami, je potrebné uviesť, že síce tieto listiny navrhovateľ spolu s podaným návrhom predložil, avšak tieto listiny tak ako ich správne vyhodnotil súd prvej inštancie, nemožno považovať za také, ktoré by násillné konanie odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi takej intenzity, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu, osvedčovali. Potvrdenie vydané H. M. D. I., odbor poriadkovej polície, H. M. D. E. z 10.4.2024, je len dôkazom toho, že navrhovateľ urobil oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, neobsahuje žiadne vymedzenie skutku, resp. konania ktorým k priestupku malo dôjsť, ani označenie osoby, ktorá sa mala priestupku dopustiť, a teda osvedčuje len to, že navrhovateľ sa okrem poskytnutia ochrany nariadením neodkladného opatrenia v tomto civilnom konaní pred súdom, domáha ochrany vo veci oznámeného narušenia občianskeho spolunažívania i pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Len samotná okolnosť urobienia oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na polícii neosvedčuje pre potreby tohto konania žiadne také konanie odporcu, ktoré by odôvodňovalo nariadiť neodkladné opatrenie. Obdobne tiež

predložených lekárske správ je rejmé, že navrhovateľ bol lekársky ošetrovaný 10.4.2024 o 16.37 hod. primárom oddelenia všeobecnej a úrazovej chirurgie v nemocnici s poliklinikou v E. N. s tým, že podľa obsahu vydaných lekárske správ bol navrhovateľ „dnes inzultovaný známou osobou, mal bolesti pr. polovice tváre aj opuch na amb. a má bolesti hlavy“, avšak citované konštatovanie lekára ohľadne uvedených zdravotných ťažkostí/poškodení navrhovateľa a ako sa tieto navrhovateľovi stali, sú založené a zaznamenané lekárom len na tvrdeniach navrhovateľa, pričom uvedená „známa osoba“ v danom prípade vôbec nebola identifikovaná. Aj pokiaľ ide o lekársku správu z neurologického vyšetrenia navrhovateľa zo dňa 12.4.2024, ošetrojúci lekár síce konštatoval pri vyšetrení: „subj. pacient 10.4.2024 napadnutý bratom dostal úder rukou do pr. polovice tváre“, avšak opätovne ide o konštatovanie urobené len na základe tvrdení navrhovateľa. Zo správ nevyplýva žiaden záver o poškodení či už zdravia alebo telesnej integrity navrhovateľa v dôsledku napadnutia odporcom. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, ktorý uvedúc, že neodkladné opatrenie navrhnutého druhu má eliminovať kontakt páchatel'a s obeťou a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálny vzniknutý stav, poukázal na to, že je zrejmé tak z obsahu spisu ako aj z ďalších súdu známych konaní vedených na Okresnom súde Trebišov (sp. zn. 2C/15/2023, 17C/66/2023) správne uzavrel, že vzťahy navrhovateľa a odporcu sú dlhodobo vážne narušené a rozvrátené, pričom takáto okolnosť sama o sebe nepostačuje na nariadenie neodkladného opatrenia v znení v akom ho navrhol nariadiť navrhovateľ, ktoré by znamenalo vylúčenie odporcu ako jedného z dvoch spoluvlastníkov, pritom väčšinového, z akéhokoľvek užívania domu. Správne uzavrel, že ide o dlhodobý konflikt medzi stranami, ktorý nevyžaduje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP. A keďže na základe predložených listinných dôkazov súd nemal osvedčenú ani dôvodnosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, keďže navrhovateľ neosvedčil, že by odporca ohrozil jeho telesnú alebo duševnú integritu práve tak, ako to vyžaduje § 325 ods. 2 písm. h/ CSP správne aj v tejto časti návrh zamietol.

18. Odvolací súd dodáva, že tak ako to uviedol už súd prvej inštancie, účelom inštitútu neodkladného opatrenia nariadeného podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takého skutku s jeho obeťou. Ide teda o elimináciu tzv. domáceho násillia páchaného násillníkom na chránenej osobe, ktorá je obeťou domáceho násillia. Daná vec sa domáceho násillia netýka. V danej veci ide o vzťah dvoch rovnocenných partnerov, podielových spoluvlastníkov nehnuteľností, z ktorých len jeden v dotknutej nehnuteľnosti býva, má v nej obydlie, druhý z nich v predmetnej nehnuteľnosti bydlisko nemá a nebýva v nej. Preto v záujme ochrany navrhovateľa, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jeho život, telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť, bolo by dôvodné domáhať sa nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f/ a h/ CSP. Aj v prípade týchto neodkladných opatrení, pre ich nariadenie musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. V danom prípade navrhovateľ svoje tvrdenia neosvedčil.

19. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu tvrdil, že v dome býva on spolu so svojim maloletým 2-ročným dieťaťom, čo preukazoval rodným listom maloletého a jeho prihlásením na prechodný pobyt na adrese D. XXX/XX D. D. E., a argumentoval, že „keď sú deti svedkom domáceho násillia tak je na nich páchané psychické násillie“, a v odvolaní namietal, že sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom s týmto závažným argumentom nevyporiadal, nie je ani táto odvolacia námietka spôsobilá vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie narušiť. Odvolací súd uvádza, že jednak vzhľadom na vyššieuvedené (ad 18. /) medzi navrhovateľom a odporcom o domáce násillie ani nemôže ísť, ale súčasne má za to, že navrhovateľ svoje tvrdenie o spoločnom bývaní s 2-ročným maloletým dieťaťom v predmetnej nehnuteľnosti neosvedčil, nakoľko sa vôbec nezmiel, vzhľadom na útlý vek dieťaťa, kedy je prirodzené, že starostlivosť o tak malé dieťa zabezpečuje prioritne jeho matka, z akého dôvodu tomu tak nie je v danom prípade. Netvrdil a neosvedčil, že dňa 10. apríla 2024 bolo maloleté dieťa prítomné, nie že pri incidente, ale vôbec v rodinnom dome. Potvrdenie o prechodnom pobyte maloletého, bez akéhokoľvek ďalšieho relevantného tvrdenia navrhovateľa o tom, že ako otec maloletého zabezpečuje nepretržitú osobnú starostlivosť oň, neosvedčuje spoločné bývanie navrhovateľa v nehnuteľnosti s maloletým.

20. S ohľadom na uvedené, poukazujúc pritom na odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, mal odvolací súd jednoznačne za to, že okolnosti rozhodujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP navrhovateľ v tomto konaní neosvedčil, teda neosvedčil taký stupeň intenzity násillia fyzického či psychického zo strany odporcu, resp. hrozby

takéhoto násilia, ako ani ohrozenie, resp. hrozbu ohrozenia telesnej a duševnej integrity tak, aby tvrdené konanie odporcu odôvodňovalo postup súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia v navrhovateľom požadovanom znení. Bolo len na navrhovateľovi, aby v záujme úspechu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, skutočnosti ktoré tvrdil i osvedčil.

21. Je pravdou, že spolu s odvolaním navrhovateľ predložil USB kľúč s nahrávkou incidentu medzi ním a odporcom z 10. apríla 2024, ktorý mal za takú formu násilia zo strany odporcu, ktorá odôvodňuje, aby súd ním navrhnuté neodkladné opatrenie za účelom poskytnutia ochrany jeho fyzickej a psychickej integrity nariadil.

22. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

24. Navrhovateľ predložil obrazovo zvukový záznam o svojom fyzickom napadnutí odporcom až spolu s odvolaním, pričom v bode 11. odvolania uviedol: „Nakoľko navrhovateľ celý skutok fyzického napadnutia zaznamenával na svoj mobilný telefón a vyhotovil o násilnom správaní a ublížení na zdraví obrazovo zvukový záznam, navrhovateľ predkladá ako dôkaz na nosič informácií, ktorý prikladá ako prílohu a dôkaz: obrazovo zvukový záznam o fyzickom napadnutí dňa 10. apríla 2024“. Neuviedol však žiaden dôvod, že tento dôkaz bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Pritom už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že o fyzickom napadnutí vyhotovil zvukovo obrazový záznam, ktorý je pripravený predložiť súdu do 2 hodín od „dňa vyzvania“ a uviedol, že z technických príčin nie je možné ho doložiť a je k dispozícii u neho – navrhovateľa. Technické príčiny nezrejmal. Súd prvej inštancie, keďže ide o návrhové konanie, kde tak povinnosť tvrdenia i dôkazná povinnosť zaťažila navrhovateľa, nemal dôvod navrhovateľa na predloženie označeného dôkazu, aj vzhľadom na charakter tohto konania, keď ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP, na predloženie dôkazu osobitne vyzývať.

25. A teda vzhľadom na znenie § 366 CSP, odvolací súd na dôkaz, ktorý navrhovateľom nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, nemohol prihliadnuť, nakoľko nešlo o žiadnu zo situácií predpokladaných § 366 písm. a/, b/, c/ a d/, len za naplnenia ktorých by bolo možné takýto dôkaz, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, použiť v odvolacom konaní.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na to, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi žiadne trovy nevznikli a v odvolacom konaní neúspešný navrhovateľ nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, rozhodol tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Senát Krajského súdu v Košiciach prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).